

מירי ברוך:

„מעט מאד ילדים קוראים ספרות בדיונית!“

מסקר שנערך על-ידי „מרכז ימימה טרנוביץ“ בבית ברל, בין תלמידי כיתות ד' עד ח', עולה כי סיפרי „חסמבה“ של ייגאל מוסינזון צועדים בראש רשימת הספרים הנקראים על-ידי ילדים.

בדור הדיגיטלי, המתעניין במיוחד במחשבים, במישׁ חקים אלקטרוניים ובשאר המצאות חדשניות, מפתיעה עובדה זו, ולכן פניתי אל הד״ר מירי ברוך, מרצה על ספרות ילדים באוניברסיטה העברית, ושאלתי אותה אם גם היא מופתעת.

כן ולא. אילו היית שואלת אותי מה הספרים הנקראים ביותר בגילים אלה, הייתי מצביעה על ספריה של גלילה רון פדר. אבל יחד עם ההפתעה, אני מוכרחה לומר שאני שמחה על ההצלחה של חסמבה. יש בחסמבה ערכים שכאילו נשכחו בזמן האחרון — אהבת-הארץ, נתינה למען חבר, הדדיות.

● איך את מסבירה את העובדה שילדים בכלל קוראים ספרים כמו „חסמבה“, שלמעשה עוסקים בדברים שכמעט אינם מוכרים להם, כגון א״שׁיליה, סוורים בגבול, חבורות המצילות את המולדת?

יש משהו שנקרא גיל הרובינזונרה. ילדים בגיל הזה רוצים מאוד לבנות עולם חדש, רוצים להראות לנו, הגדולים, שהם יכולים להסתדר לבד, להיות לבד, למצוא פיתרונות לבד. זו תקופה טובה מאוד בהתפתחות הילד, וספרים כמו חסמבה עונים על הצורך הזה.

אני מאמינה שיש עוד סיבה. סיפרי חסמבה מאוד קריאים, לא צריך נסיון־חיים קודם, ולא ידע גדול כדי לקרוא את חסמבה וליהנות. אוצר־המילים קטן יחסית, האימרות ישירות ולא מתוחכמות, הכל בנוי על פעילות, והספר נגמר אחרי שעה־שעה וחצי.

● בספרות שנועדה למבוגרים יש הפרדה בין ספרי רות יפה לבין ספרות פוסולרית. האם יש אותו הדבר בספרות־הילדים?

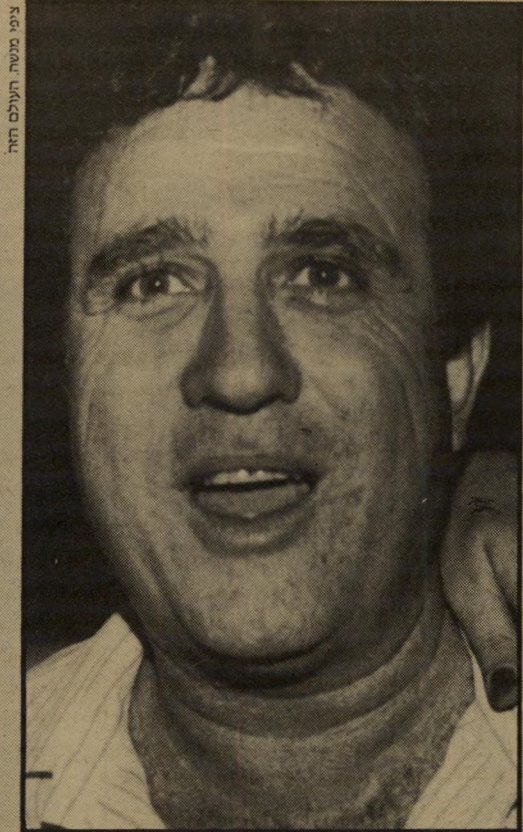
ילדים

כן, בהחלט יש. יש ספרות־ילדים מצויינת ממש. יש נורית זרחי ורויד גרוסמן, ויש נירה הראל, וחיה שנהב, ואורי אורלב, ודורית אורגד, ואחרים. גם את הספרים האלה קוראים ילדים ובני־נוער, ואני מתארת לעצמי שהיחס הוא כמו בין המבוגרים. כמה מבוגרים קוראים ספרות יפה לעומת ספרות פוסולרית?

● אם היית שואלת אותי מה קורא הנוער, הייתי אומרת שהם קוראים מרע בדיוני, כמו „שני בני, ואי־ני מבינה שהקביעה שלי לא היתה נכונה.“

מאוד לא־נכונה. למרות מה שרבים חושבים ולמרות שרבים אומרים שהספרות הבדיונית היא הספרות של המאה ה־21, נכון להיום שמעט מאוד ילדים קוראים סיפורת בדיונית.

(דניאלה שמי)

יהורם גאון:

„אם כן, כדאי לך לחפש מדוואיין אחר!“

מסקר שנערך על-ידי „מרכז ימימה טרנוביץ“ בבית ברל, בין תלמידי כיתות ד' עד ח', עולה כי סיפרי „חסמבה“ של ייגאל מוסינזון צועדים בראש רשימת הספרים הנקראים על-ידי ילדים.

בדור הדיגיטלי, המתעניין במיוחד במחשבים, במישׁ חקים אלקטרוניים ובשאר המצאות חדשניות, מפתיעה עובדה זו, ולכן פניתי אל הד״ר מירי ברוך, מרצה על ספרות ילדים באוניברסיטה העברית, ושאלתי אותה אם גם היא מופתעת.

כן ולא. אילו היית שואלת אותי מה הספרים הנקראים ביותר בגילים אלה, הייתי מצביעה על ספריה של גלילה רון פדר. אבל יחד עם ההפתעה, אני מוכרחה לומר שאני שמחה על ההצלחה של חסמבה. יש בחסמבה ערכים שכאילו נשכחו בזמן האחרון — אהבת-הארץ, נתינה למען חבר, הדדיות.

● איך את מסבירה את העובדה שילדים בכלל קוראים ספרים כמו „חסמבה“, שלמעשה עוסקים בדברים שכמעט אינם מוכרים להם, כגון א״שׁיליה, סוורים בגבול, חבורות המצילות את המולדת?

יש משהו שנקרא גיל הרובינזונרה. ילדים בגיל הזה רוצים מאוד לבנות עולם חדש, רוצים להראות לנו, הגדולים, שהם יכולים להסתדר לבד, להיות לבד, למצוא פיתרונות לבד. זו תקופה טובה מאוד בהתפתחות הילד, וספרים כמו חסמבה עונים על הצורך הזה.

אני מאמינה שיש עוד סיבה. סיפרי חסמבה מאוד קריאים, לא צריך נסיון־חיים קודם, ולא ידע גדול כדי לקרוא את חסמבה וליהנות. אוצר־המילים קטן יחסית, האימרות ישירות ולא מתוחכמות, הכל בנוי על פעילות, והספר נגמר אחרי שעה־שעה וחצי.

● בספרות שנועדה למבוגרים יש הפרדה בין ספרי רות יפה לבין ספרות פוסולרית. האם יש אותו הדבר בספרות־הילדים?

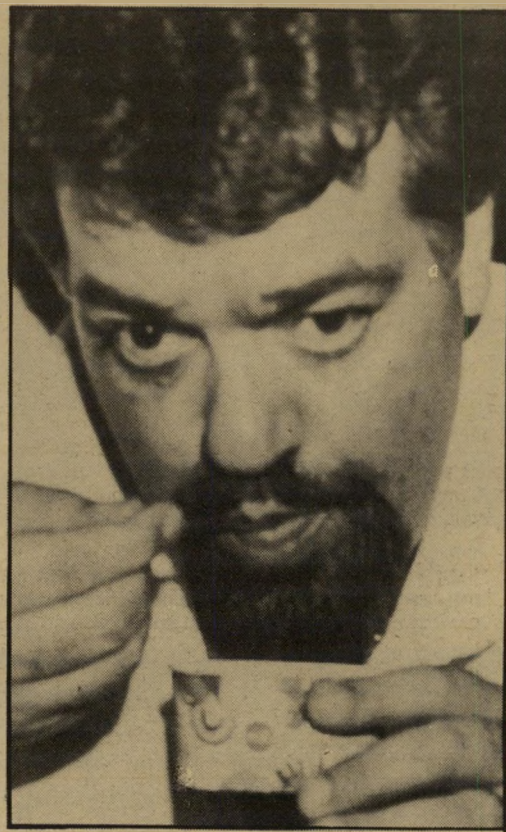
דרוס־אפריקה

שיא ישראלי חדש. הפעם בתחום המוסיקה הקלה. יהורם גאון, הזמר מס' 1 בישראל, הוא גם הזמר מס' 1 בעולם. אבל לא בתחום השירה והרומאנסה הספרדית. גאון עומד בראש הרשימה העולמית שהוציא האו"ם. רשימה הקוראת להחרים זמרים ואמנים. המופיעים בדרוס־אפריקה. ביקשתי את תגובתו.

חיפשתי את גאון במהלך כל היום הראשון. אמרונגו, שאיתו דיברתי בבוקר, ביקש לברר באיזה עניין אני צריכה את הזמר.

אחרי שהסברתי לו, אמר: „אם זה העניין, כדאי לך למצוא מרואיין אחר.“

(רונית אנטלר)

רפי גינת:

„מי שנולד שמן גם ימות שמן!“

מסקר שנערך על-ידי „מרכז ימימה טרנוביץ“ בבית ברל, בין תלמידי כיתות ד' עד ח', עולה כי סיפרי „חסמבה“ של ייגאל מוסינזון צועדים בראש רשימת הספרים הנקראים על-ידי ילדים.

בדור הדיגיטלי, המתעניין במיוחד במחשבים, במישׁ חקים אלקטרוניים ובשאר המצאות חדשניות, מפתיעה עובדה זו, ולכן פניתי אל הד״ר מירי ברוך, מרצה על ספרות ילדים באוניברסיטה העברית, ושאלתי אותה אם גם היא מופתעת.

כן ולא. אילו היית שואלת אותי מה הספרים הנקראים ביותר בגילים אלה, הייתי מצביעה על ספריה של גלילה רון פדר. אבל יחד עם ההפתעה, אני מוכרחה לומר שאני שמחה על ההצלחה של חסמבה. יש בחסמבה ערכים שכאילו נשכחו בזמן האחרון — אהבת-הארץ, נתינה למען חבר, הדדיות.

● איך את מסבירה את העובדה שילדים בכלל קוראים ספרים כמו „חסמבה“, שלמעשה עוסקים בדברים שכמעט אינם מוכרים להם, כגון א״שׁיליה, סוורים בגבול, חבורות המצילות את המולדת?

יש משהו שנקרא גיל הרובינזונרה. ילדים בגיל הזה רוצים מאוד לבנות עולם חדש, רוצים להראות לנו, הגדולים, שהם יכולים להסתדר לבד, להיות לבד, למצוא פיתרונות לבד. זו תקופה טובה מאוד בהתפתחות הילד, וספרים כמו חסמבה עונים על הצורך הזה.

אני מאמינה שיש עוד סיבה. סיפרי חסמבה מאוד קריאים, לא צריך נסיון־חיים קודם, ולא ידע גדול כדי לקרוא את חסמבה וליהנות. אוצר־המילים קטן יחסית, האימרות ישירות ולא מתוחכמות, הכל בנוי על פעילות, והספר נגמר אחרי שעה־שעה וחצי.

● בספרות שנועדה למבוגרים יש הפרדה בין ספרי רות יפה לבין ספרות פוסולרית. האם יש אותו הדבר בספרות־הילדים?

דיאטות

שיא ישראלי חדש. הפעם בתחום המוסיקה הקלה. יהורם גאון, הזמר מס' 1 בישראל, הוא גם הזמר מס' 1 בעולם. אבל לא בתחום השירה והרומאנסה הספרדית. גאון עומד בראש הרשימה העולמית שהוציא האו"ם. רשימה הקוראת להחרים זמרים ואמנים. המופיעים בדרוס־אפריקה. ביקשתי את תגובתו.

חיפשתי את גאון במהלך כל היום הראשון. אמרונגו, שאיתו דיברתי בבוקר, ביקש לברר באיזה עניין אני צריכה את הזמר.

אחרי שהסברתי לו, אמר: „אם זה העניין, כדאי לך למצוא מרואיין אחר.“

(רונית אנטלר)